

Publicerad 2017-07-14 23:41 av Lizzarde

Bakom era ryggar

Så många ryggar på rad, hemliga för mig och hemliga för många.

Frågar dess drottning: "Var ska jag börja, finns det en början?"

Hon rättar mig snart:

"Det finns ingen början, vem vill du fånga och vart vill du komma?"

Det slår mig så hårt

Min törst är enorm,

och vägen till er

är lekande lätt.

Men tysta ni står, så egendomligt gåtfulla, så obegripligt rika.

Och nu.

Vem jag än väljer, vem jag än blottar,

en väg blir då vandrad.

Men vid dess ände finns en annan.

Vägar från den första

blir alltid från den första.

Väljer jag en annan,

och vem blir jag då,

om inte en annan?

Jag fingrar på din rygg och drabbas av din ensamhet och vägarna du döljer.

"Måste jag välja, kan jag förstå, skapa vägar i mig själv, utan att förgås?"

"Du vänder din rygg åt tusentals tankar och mänsklighetens allt. En själ från en annan kanske släcker din törst?"

Sönder är mitt inre och lagas kan det ej.

Tiden är knapp och mitt val är för stort, större än jag förmår.

En början tycks finnas. Allt jag söker kan nog finnas i er.

Det är blott en tanke och en mager tröst.

Men hör upp! Jag klandrar endast mig

för rädslan jag bär.

Och jag slutar nu. Söker inte längre.

Jag drunknar bland er alla.

Bakom era ryggar,

så dör blott en annan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lizzarde med Poeter.se id #25517 innehar upphovsrätten